

kan anbringes. Jeg kan her ganske tiltræde den ærede Ordførers Motivering. De næste Ændringsforslag ere Mindretalsforslag, som jeg foreløbig skal springe over, og jeg kommer derefter til Ændringsforslaget Nr. 16, der bestemmer, at intet Livsforsikringsaktieselskab maa knytte Betegnelsen „Andels“ til sit Navn. Det er et Forslag, som jeg heller ikke kan have noget imod. Ændringsforslag Nr. 17 angaar Stempelfriheden for Livsforsikringspolicer. Denne Bestemmelse er indsat i det andet Ting, og det ærede Udvalg foreslaar, at denne Bestemmelse atter udgaa, hvad jeg ganske kan tiltræde. Jeg har aldrig kunnet slutte mig til den Tanke, at man ved denne Lejlighed skulde ophæve en Del af Stempelafgiften, nemlig den, der opkræves for Livsforsikringspolicer. Ganske vist betyder denne Afgift endnu ikke, finansielt set, meget for Statskassen, men samtidig betyder dens Ophævelse meget lidt for de enkelte forsikrede og sikkert slet intet for Selskaberne. Her er Spørgsmaal om en Afgift, der en Gang for alle udgør ca. 1 pCt. af det første Aars Indbetaling. Den Mand, der altsaa tegner en Forsikring, for hvilken han skal betale 100 Kr. om Aaret, skal nu ved den første Betalings Erlægelse udrede 1 Kr. til Stempel. Jeg indser ikke, at denne Afgift spiller nogen Rolle, og navnlig ikke, saaledes som det er blevet gjort gældende, at dens Ophævelse kunde spille nogen Rolle i de danske Selskabers Konkurrence med de udenlandske. Og der kommer en Ting til, som gør Ophævelsen betænkelig. Gik vi her til at ophæve Stempelafgiften for Livsforsikringspolicer, vilde der sikkert straks rejse sig Krav om Stempelfrihed for andre Forsikringspolicer, derunder først og fremmest for Brandforsikringspolicer. Jeg ser ikke, hvorledes man i Længden vilde kunne modsætte sig saadanne Krav eller i Længden kunne undlade at gaa videre, naar man først her har taget dette Skridt. Og man kom da til Summer, som have finansiell Betydning for Statskassen. Jeg kan derfor ganske tiltræde Udvalgets Ændringsforslag, at 2det Stykke af § 39 udgaaar. Ændringsforslag under Nr. 17 angaar en Forandring i Sammensætningen af det foreslaaede Nævn, og dette kan jeg uden nogen Vanskelighed tiltræde.

Anderledes forholder det sig derimod med Ændringsforslaget under Nr. 18, hvor Udvalget foreslaar, at Bestemmelsen om et eventuelt, et fremtidigt, skandinavisk Nævn skulde udgaa. Jeg forstaar ikke, hvorfor man her har villet afskære Muligheden af

en skandinavisk Institution som den foreslaaede. Forholdene inden for de tre Landes Livsforsikring ville blive tilstrækkelig ensartede til, at man i det omhandlede Appelraad vilde kunne faa et sagkyndigt og upartisk Organ. Det er jo meget muligt, at det vil vare Aar, maaske mange Aar, inden de tre Lande enes om Oprettelsen af et saadant fælles Raad, og muligvis kommer det aldrig i Stand; dets Oprettelse afhænger jo af Gensidighed mellem de tre Lande. Men Forslaget gaar kun ud paa at holde en saadan Mulighed aaben, en Mulighed, som den skandinaviske Kommission, der har stillet Forslaget, enstemmig har tiltraadt. Jeg beklager derfor, at Udvalget har ment at burde stille Forslag om, at denne Bestemmelse, denne Dør, som her er aabnet, skal udgaa, og jeg forbeholder mig at forhandle nærmere derom inden 3die Behandling. Den ærede Ordførers Udtalelser giver Haab om, at man kunde komme til et andet Resultat og atter indsætte Bestemmelsen.

Ændringsforslagene Nr. 19 og 20 kan jeg tiltræde uden nærmere Omtale.

Jeg kan saaledes tiltræde alle de af det ærede Udvalg stillede Ændringsforslag med Undtagelse af Nr. 18, med Hensyn til hvilket jeg ikke har opgivet Haabet om, at man inden 3die Behandling kan komme til et andet Resultat.

Ser jeg saa paa de Bestemmelser, over for hvilke jeg i det andet Ting forbeholdt mig min Stilling, men som jeg i øvrigt uforandret har optaget i Lovforslaget, saaledes som dette er blevet forelagt i dette Ting, og for hvilke der er gjort Rede i de Lovforslaget ledsagende Motiver, finder jeg to, hvori der ingen Forandringer er foretaget i dette høje Ting. Det ene er Bestemmelsen om Størrelsen af Lønningen for Forsikringsraadets Formand. Jeg havde i det oprindelige Forslag foreslaaet 4,800 Kr., stigende hvert 5te Aar med 400 Kr. indtil et Maksimum af 6,000 Kr. Dette er ændret i det andet Ting til en Begyndelsesløn af 8,000 Kr., stigende med 500 Kr. til et Maksimum af 10,000 Kr. Da hele det ærede Udvalg nu har sluttet sig til denne Bestemmelse og altsaa ikke har delt mine Betæneligheder ved denne høje Løn, skal jeg ikke søge at faa foretaget nogen Ændring heri, men tiltræde det vedtagne. Det andet Punkt er Spørgsmaalet om Statsanstaltens Forpligtelse til at deltage i Udgifterne til Forsikringsraadet. Jeg har hidtil ikke kunnet se, af hvilken Grund Statsanstalten skulde deltage i disse Udgifter, ikke forstaaet,